

Vi minns Irja

I går följde vi Irja Sundsten till den sista vilan. Född den 7 november 1927 hann hon bli nästan 92 år gammal.

Hon var född i Rudom i Lappträsk men bodde en tid i Isnäs innan hon gifte sej med John Sundsten och flyttade till Hindersby. Hon blev en äkta hindersbygg och var med i Fornminnesföreningen ända från starten i början på 1950-talet. Sedan var hon med i styrelsen så länge hon orkade. Hon bodde länge granne med smedjan och vi fick "låna" el då det behövdes i smedjans visningar.

Jag minns Irja mycket tydligt allt från det jag var en liten knatte på 4-5 år. Då i början på 1950-talet var det vanligt med klyvvantalkå då alla i Sörneseendan samlades för att cirkla, klyva och rada ved. Jag blev mäktigt imponerad av Irja som radade ved med en fart som fick alla andra att bli långt efter. Hon var otroligt kvick och dessutom livlig och glad.

Jag minns ännu hennes pärlande skatt. Vi hindersbyggare var ganska tröga jämfört med hennes livlighet.

Trots att jag var borta från byn ganska länge så hann jag i alla fall prata en hel del med Irja efter det att vi flyttat tillbaka. Det gick lätt att prata med henne och vi skrattade tillsammans åt en hel del som då hon berättade att hon som ung för till handelslaget för att köpa lök och i misstag bad om "höukk" – det var sina problem med vårt hindersbyspråk.

Trots att Sundstens var på andra sidan ån så räknades det nog till Söörneseendan mer än till Hopenbackan. Förstås hjälpte det att John och Irja var goda vänner med våra grannar Hollméns och släkt med Västergårds (Johns mor Elin var syster till Edit på Västergårds).

Irja var en vardagshjälte och blev med tiden en viktig stöttepelare i vår lilla byadel. Visst var livet ibland hårt för henne på den lilla gården men jag minns inte att jag skulle ha hört henne klaga. Vi minns henne som en positiv person som man blev glad av att träffa. Och det är minsann inget dåligt eftermäle.